

den ærede Rigsdagsmand for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Madfen) yttrede, at man maatte foretrække Amtsraadet fremfor Landvæsenkommissionen som Overinstants, da troer jeg dog, at han har overseet, at dersom Amtsraadet skulde afgjøre saadanne Sager, ved at dets Medlemmer reiste hen, hvor Veiene vare beliggende, for der at afgive deres Skjøn, uden derfor at faae deres Omkostninger til Reisen osv. erstattede, vilde det blive en utaalelig Byrde for Amtsraadet; thi det er ikke nogle enkelte Tilfælde, der forekomme, men de ere saa almindelige og forekomme i en saadan Udstrækning, at de, navnlig i den Egn, hvor jeg har hjemme, mere høre til Reglerne end til Undtagelserne. Skulde Amtsraadets Medlemmer derimod have Reiseogdgtjøgjøgjøg, og jeg synes endog man har talt om Diæter, seer jeg ikke, hvad der skulde være vundet ved at beholde Amtsraadet fremfor Landvæsenkommissionen; jeg troer, at Beføiningerne ved begge vilde nærme sig til hinanden. Det samme Spørgsmaal har forøvrigt været under Overveielse i Udvalget; man var foreløbigt bleven enig om at beholde Amtsraadet og at erstatte Reiseomkostningerne, men den daværende Indenrigsminister modsatte sig bestemt en saadan Afgjøgjøg, og man fræveg den da, især da man ikke kunde indsee de Fordele, som fra forskjel- lige Sider antoges at være forbundne dermed. Den nævnte ærede Taler hentydede ogsaa til, at der vilde blive et Gul i Lovgivningen, idet der vilde være mange Veie, der benyttedes af udenfogns Beboere, og hvis Anpart i Omkostningerne vanskeligt vilde kunne bestemmes; det er netop det svage Punkt, som jeg tidligere har omtalt; men jeg troer dog, at det kun vil være undtagelsesviis, at der vil opstaae Ulemper deraf, og jeg kan derfor ikke antage, at dette Hensyn skulde kunne medføre, at man modsætter sig Loven. Det hedder i § 1: „Naar en i et Landsogn værende Veie ubeløkkende eller fortrinnsviis osv.“, og her er tydeligt tilkjendegivet, at selv om en Enkelt eller Flere benytte Veien, maaskee endog flere Gange i en vis Tid af Aaret, kan der ikke være Tale om, at de skulle være forpligtede til at bidrage til Vedligeholdelsen, af den simple Grund, at det vilde være vanskeligt at finde dem og endnu

vanskeligere at ramme dem forholdsviis rigtigt, naar det ikke kan siges, at Veien er benyttet af dem i samme Udstrækning som af Sognets Beboere. Selv om der gives Veie af en saadan Mellemklasse, som her er omtalt, der kunne frembyde nogle Misligheder, hvilket jeg erkjender, troer jeg dog, som sagt, at disse Tilfælde vilde være saa sjeldne, at de ikke ville kunne frembyde nogen væsentlig Ulempe. — Jeg sthylder at gjøre en Berigtigelse med Hensyn til hvad jeg yttrede angaaende Tidskriften for den Afgjøgjøg, der er bestemt i Loven. Da jeg sidst havde Ordet, sagde jeg, at Lovforslaget bestemmer 5 Aar, hvorimod Rigsdagsmanden for Randers Amts 5te Valgkreds (Mourier-Peterfen) foreslog 3 Aar, men dette var en Feiltagelse, thi Lovforslaget figer, at en Omordning kan finde Sted efter 3 Aars Forløb, naar Forholdene da tale for, at en anden Fordeling maatte anses hensigtsmæssig.

Madfen: Til den ærede sidste Talers Ytringer skal jeg tillade mig at bemærke, at det er mig bekjendt, at navnlig de Veie, der føre til store Lørvæmose og Teglværker, i Almindelighed benyttes langt mere af Udenfognsboende, end af selve Sognets Beboere. — Naar der af samme ærede Taler er sagt, at han ikke kan indsee, at Amtsraadet bør have den afgjögjög Myndighed, fordi det vil blive besværligt og kofsbart for det, da kan jeg heller ikke være enig med ham deri, eftersom jeg ikke paa nogen Maade kan erkjende, at det kan blive mere kofsbart, isald Amtsraadet skal være den overordnede, afgjögjög Autoritet, end naar Landvæsen- og Overlandvæsenkommissionen skulle være det.

R. Wederfen: Jeg troer, at man i det Hele taget gjør for store Forbringinger til dette Lovforslag. Efter min Formening sammenblander man med Lovens Gjenstand to Ting, som ligge ganske ved Siden af den, men som ikke efter min Betragtning bør komme ind under den. Det, som dette Lovforslag gaar ud paa at afhjælpe, er en meget stærkfølt Trang til at faae de Veie nogenlunde fremkommelige, som føre til Udmarksjorder, store Lørvæmose og deslige Grundstykker, som tidligere ikke have